

WSA: Zalecenia kuratorów oświaty dotyczące nadzoru nad wykonywaniem orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego nie mają formy decyzji administracyjnej i nie podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi postanowieniem odrzucił skargę rodziców na działanie kuratora oświaty. Ten, jako organ nadzoru nad szkołą podstawową, do której uczęszczało dziecko skarżących, przeprowadził wcześniej w tej szkole kontrolę. Miała ona na celu zbadanie, czy proces orzeczonego w poradni psychologiczno-pedagogicznej kształcenia specjalnego dziecka jest organizowany prawidłowo, zgodnie z potrzebami ucznia. Organ podkreślił, że przeprowadzona kontrola wynikała z jego ustawowych kompetencji, wymienionych w art. 51 ust. 1 Prawa oświatowego.

Sąd, uznając skargę za niedopuszczalną, zwrócił uwagę na to, że nie dotyczyła ona decyzji (słowo - klucz!) dotyczącej potrzeby kształcenia specjalnego samej w sobie, lecz jej następstwa - niemających takiej formy czynności wykonywanych przez kuratora oświaty w ramach jego kompetencji. Chodzi o nadzór pedagogiczny, przez który rozumie się m.in. obserwacje, analizy i oceny przebiegu procesów kształcenia i wychowania. Z poszczególnych przepisów ustawy wynika, że nadzór pedagogiczny jest realizowany w formie zaleceń kierowanych do dyrektorów szkół i organów prowadzących. Nie wynika z nich, aby tego typu czynności miały przyjmować formę decyzji administracyjnych.

Forma ta jest w kontekście sprawy szczególnie istotna, bowiem w dużej mierze od niej zależy możliwość wniesienia skargi. Zgodnie z art. 3 § 2 p.p.s.a., sądy administracyjne orzekają w sprawach z decyzji administracyjnych, a także niektórych innych aktów lub czynności, muszących jednak spełniać określone wymogi. Zdaniem orzekającego w tym przypadku Sądu, zalecenia kuratora oświaty nie tworzą tzw. sprawy administracyjnej, przez którą (zgodnie z orzecznictwem NSA) rozumie się sprawę powstałą w wyniku żądania udzielenia uprawnienia czy wszczęcia postępowania w celu jego ograniczenia, względnie odebrania, a także podejmowaną w sprawie określonego obowiązku jednostki. Zalecenia, o których mowa powyżej, nie kształtują wzajemnych uprawnień i obowiązków w formie tzw. władczego rozstrzygnięcia. Tym samym, WSA badający z urzędu swoją właściwość, nie może rozpoznać skargi na takie czynności.

Postanowienie WSA w Łodzi z 23 października 2025 r. (sygn. III SA/Łd 485/25)

Źródło: [CBOSA](#)